

සුඛ දැසක

සිය පතම එකතු වී
සියපත් පිපෙන කාලයයි
පටු පවුරු බිඳ වැටී
මව්බිම එකම ඍය වෙයි
මේ නව ප්‍රභාතයයි
රන්වන් අරුණු ගලා එයි

පැණි කුරුළු හඬින්
පෙමි ගී පද ගලන වේලාවයි
සුදු පරෙවි පිඬාපත්
චාමර සළුන වේලාවයි
මේ නව ප්‍රභාතයයි
රන්වන් අරුණු ගලා එයි

සල් ගහ මුදුනේ
ළුතිරු පිපී රේණු සලාලයි
මල් පොකුරු ගැනී
එක නටුවක එකට ගිනා වෙයි
මේ නව ප්‍රභාතයයි
රන්වන් අරුණු ගලා එයි

හනන ශ්‍රී විජයරාජා

දම් බිමක් වේවා මේ කතරන්!!!

සියපතක සුවද සමග
බෝ පතක සිහිල මුසු වී
සම්බුදු සදහම් සුවය
සයුර තරණා පවතක්ව
ගලා වේවා මේ රුදු කතරට

හිවා විඩාවට සිත්
විකසිතව මෙන් පිඳුම්
විසුණු වී සැකැස්කම්
සැකසී සම්බුදු සිහිමෙන්
දම් බිමක් වේවා මේ කතරන්!!!

චූලිකා දසනායක

සංස්කරණය
තුණාරි ප්‍රියංගිකා

සැලවෙන සිල් සුවද

දෑ සමත් මල් මීටත් සලා මද මාරුතේ
තුරුලොකා සිතාසී මනේ මුහුතට වඩේ
මන්දිරේ ඇවිලෙනා තෙක පහත් දැල් වළේ
කුඹ ගෙනා සිල් සුවද කොතේදෝ සැලවුනේ

ගලා සුවදක් සදුන් මනේ මුහුතට හැපේ
බෝ බියෙන් හිලිනෙකා පත් දෑක මහ වැටේ
මන්දිරේ බැවිලෙනා කරදාසී මල් වළේ
කුඹ ගෙනා සිල් සුවද කොතේදෝ සැලවුනේ

කල්බලා ඉවත ගිය මෙන් හැඟුම් සොයමින්
ඇප මොදා ගා තෙරක අතරම වූ මෙහෙත්
ගලාගත දියකදේ පහල ගං බලමින්
කුඹ ගෙනා සිල් සුවද කොතේදෝ සැලවුනේ

වන්දිකා ද සිල්වා

මිනිඳු නිමියනි

සමග පිරිවර බිස්ස බිරිඳත් මහ වහන පිරිවර
අභිගත බිරිඳකුත් දුකම වනා අත් වහන
එ වු මහරජ දොහොත් මුදුනක ගඟා අඹ බිම ගෙලනු
බුදුන් දෙකු දම තදට එක්කොට මිඳු බිමගන්

තොහොත් මහ පුත් තොහොලා බුදුදම්බ සිරිලක එකල
මුළු මහා ජන සඟල කේවලී ජදින් මතු බුදු සරණා
ත්තක වන වු මහ රජුන් පසු සත්‍ය සිරිලක පැතිරී
මහ රහත් සහ සුභත බිමගන් වැඩිය රත් කෙන සලා

ධන බලග වහන බුදුපු ඇති සහ සරත් කරමින් අඹ
දිලිවදත් පැරෙන, මීරෙන ඇත තොනවන තත්තාව
හිතරා කරමින් අම්ල දහමට පැතිරවු මහ මිඳු
ගඟා දම් දිබ්බිය මගත් බිම රහනු පහතට දෝ

දහස් ගහනත් එක් ගෙවී ගොස් ඇතිග මද කම්කරුවන් අතරින්
සුරැකී ඇත බුදු සත්‍ය සුගබ්බ දිවත්වා අප මහ සඟුත්
ලොවේ සැමදේ අතිගත ගි බිමි දෙකු මේ මුළු සතට ඔවුන්
හිමල බුදු දම ඉවත් වේදී, අභරණ ලොව ඉතිරි කරමින්

ධර්ම කේ. කොඩිපිපිලි

දන්හිඳු ඇල්ල

බඳුපුළු වැස්වෙන රූ වනසෙත රජ දළඹේ සිරිකා
කවිගන් කලා වර්ණවන්ගේ දෙවිදුමෙකී
දියමළ මෑසිසංචාරීසිඟුරු රසදුනෙකී
තිලිණායෙකී

සිරිමැදුර !

සසර කතර සිරිකුටියෙක
තනිවී වැලපෙන හදවත
පාල අපුරු තනිකම මැද
සෙනෙහස වග මුමුනණ සඳ

සොඳුරු හදේ පතුල රැඳුන
සදානතික ආදරයක
මිහිරි හැඟුම් කැටී කරගෙන
නිසඳැසකට ගොනුකල මහත

හුදුරු දිනක වියපත්වී
මා හදවත නිසසල සඳ
සොහොන් කොතේ සෙවනට වී
හද පාලව මහාගන්ත
ලිය නිසඳැස ගයනු මැකවී !

විජයසිරි තිලකුමාර
මුස්බේන්

ඇල්ල වටා ඇති කඳු ගැට රම්ණියයි
වන ගත කුරුල්ලන්ගේ හි හඬ රාවයි
වීසල් තුරුලොකා හිල් වියනත් සාදයි
ඔබගේ පරිසරය කාවන් ප්‍රිය ජනකයි

උස් කඳු හිබර මහ ඇති ගල් තලා මහින්
හෝ! හෝ! හඬ තහා පෙණ පිඩු වීසුරුවමින් රසදුමෙකී
සුසිනිඳු සුදෝ සුදු සළුවට පැහැද ගමන්
දුන්හිඳු ඇල් ඇද වැටෙතවා ඔකඳ වෙමින්

අහස් ගැබෙන් බැස වන සුරගනත් ලෙසින්
ලාලිත ගමනකින් සුසොමල බඳ සලමින්
සිංහල ඊදි දිය වැල් ගල් කුඹ සිඹීමත්
පහළට ගලා ඒ දිය කඳ සසල වෙමින්

පා වෙන වළා කැටී වාගේ ගුවන් තලේ
සිංහල සුළිඳු සුදු සුන්දර දිය ඇල්ලේ
හිමන නිවන සිසිලස ඇත සෙළ වීල්ලේ
මොහොත්ත් රැඳෙන්නට පුළුවනි සැකසිල්ලේ

සෙනෙහෙලකා රත්නායක
කල්ලන්

අම්මා

සැරැස් ගලන විට මිදුලට ගස්
උකුලෙහි මා හොවා රස කවි පද
නිඳු කල අපුරු සිහිනෙන් ගැ සුවදක්
මනකය කිහි කවයි නිඳු යහනට

ළිඳු ලහ පිටව පදුරෙන් මල් නෙළා
නංගිලා සමග මම දෙපසින් කබා
ගෙයි ඇති බුදු පිළිමේ ලහ දණ ගසා
මනකයි අපේ අම්මා ගැසු බුදුන්

මහමෙර වගේ කිසි දෙයකට සැරපණේ
වෙරැවු පිඩක් මෙන් උණුවන හදක්
කරුණා ගුණය උතුරා යන හිතක්
අම්මේ ක්‍රමේ ගුණ වැනුවමට වචන

කන්නට බැලූ කියා බත් පත පසක
දුටුනා විටදී ගෙය තුළ සහ මිදුලේ
පුහු බැඳ ඇවිත් අල්ලා ගෙන උකුලේ
කැවී ඔබේ මනසෙ ගෙන එයි නෙකු කුරු වටා

මට කැවී ලෙසට මගෙ පුකු ඔබේ උකුලේ හොවා
කැවී බත් ගුලි කුරුල්ලන්ගෙ හැඩය මවා
සිතුවම් අදින පුකුගේ මනකයෙහි පවා
ඇති වග සහතිකයි සුවදක් සිහිනෙන් ගැ..

ගාමිණී ලක්ෂ්මන් ගමගේ
හැමිපත්න් පාර්ක්

වපල සීත

සිහිරි පුදු පරදන රවු ඇති පුදු
රූපෙට මිස සිතකට නැත පෙමි බැඳ
මම සිහිරි අප්සරවියක් නොවුනට
පෙමි කෙරුවේ හිමිදී කදු පතුලට

පෙරළා ඔබේ සිත කියවූ දින සිට
හැමළාමත් පැතුමේ වී සෙනෙහස
දුටුල්ලක් නොවිචිත මිල මුදලට
ආදරයක් යට කෙරුවේ කොහොමද

තිලසුල්ලේ තෙත් දුක් කඳුළුත් රතු කර
වපල වුනේ ඔබ සැර අත් කවුරුද
රත් කැටී පුකු නොහිචිත්තට මම අද
සැකසිල්ලෙන් හිඳියම් පස් කන්දක

ලියා කුමාරසිංහ

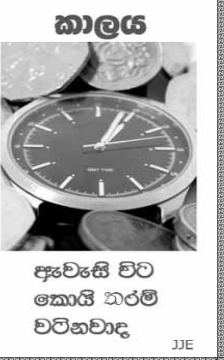
පොසොන් සෑදේ සිහිලස
ඔබගේ හදට දැනේවා!!!

කියවන්න... ලියන්න...
තොරතුරු දැන ගන්න..
www.ketapathpawra.com
වෙබ් අඩවියට ගොඩ වෙන්න.. සයිබර්
අහසට ඔබේ නිර්මාණක් ඉදිරිපත් කරන්නට
කැටපත් පවුරෙන් ඉඩක්.

ඔබේ පොඩි දුටු ලෙසින් මතුත්....

සෙනෙහස ගැන නොලිව්වාට
ගුණ ගියක් නොගැසුවාට
ඔබේ සෙනෙහස හා සමකළ
වෙන කිසිවක් නොවිණි අපට
ජීවිත බර උර දරුවද
එය සැලැල්ල ලෙසින් සිකු
දරුවන් වෙනුවෙන් සෙනෙහස
මේ කරමට දුන්නා වූ
තව පියවරද ලොව සිටියත්
ඒ හැමටම වඩා උතුම්
ඔබ මට මෙන් අප හැමටම
ඔබ දුන් දිරියත් සමගින්
ලොව දිනනා විට දරුවන්
ඇත ලොවක හිඳ හිනාගෙන
බව දනෙනා මුත් අපහට
ලඟට ලංව කුරුළු වී
සැනැහී හුරුකල් වන්නට
අප කළ පින් මේ වූවත්
ඔබේ පොඩිදුටු ලෙසින් මතුත්
හමුවන්නට පෙරුවී පුරවී

මේනකා ජයතිලක
කවිත්ස්ලන්තය

කාලය

අපවසේ විට
කොයි නිරම්
විටිනවාද
JJE